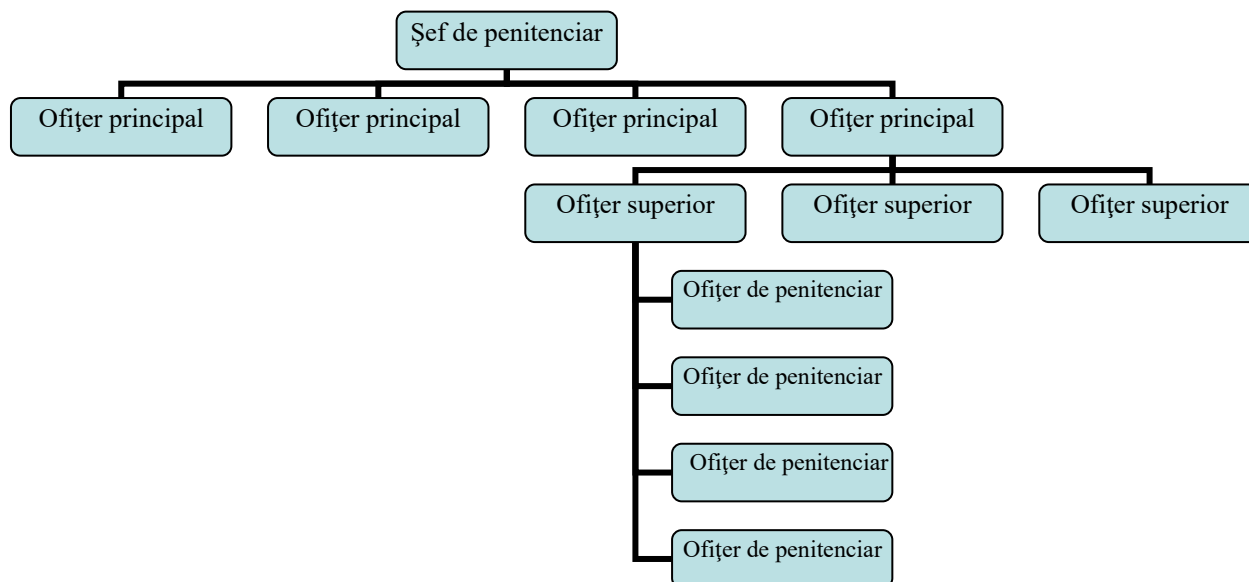

OFIȚERI DE PENITENCIAR ÎN SISTEMUL PENITENCIAR NORVEGIAN: Structura organizatorică și instruirea

În penitenciarele din Norvegia angajații sunt structurați în 4 nivele:

Guvernatorul: Șeful penitenciarului

Ofițer principal: Șeful unui bloc, adică are în subordine ofițerii superiori

Ofițerul superior: Șeful unei secții din bloc, adică are în subordine ofițerii de penitenciar

Ofițer de penitenciar: lucrează nemijlocit cu deținuții într-o secție anumită, sau ocupă poziții speciale cum ar fi paza, transportul, administrația centrală, etc., avînd ca șef un ofițer superior.

Poziția și sarcinile ofițerilor de penitenciar:

Sarcinile de bază sunt divizate în două domenii, ceea ce poate fi destul de greu de combinat:

1. măsuri de securitate
2. măsuri de reabilitare

și toate activitățile de rutină zilnică.

Instruirea de bază a ofițerilor de penitenciar

În Norvegia ofițerii de penitenciar trebuie să fie „multifuncționali”, ceea ce presupune că ei au responsabilitatea pentru tot ce se întîmplă cu deținuții din secția lor. În cadrul instruirii de bază, care se desfășoară la Centrul de instruire a ofițerilor de poliție, această intenție este materializată în obiectele predate, unde se dezvoltă integrat „gîndirea de securitate” și cea de resocializare.

Scopurile instruirii de bază a ofițerilor de penitenciar:

La finele instruirii, ofițerii trebuie să posede următoarele capacități, conform §65 din Regulile Europene ale Penitenciarelor:

- Conștientizarea responsabilităților ce reies din rolul lor profesional de a avea autoritate în folosirea puterii asupra altor oameni
- Capacitatea de a folosi măsurile de securitate în mod corect și decent
- Realizarea măsurilor necesare pentru a micșora efectele negative cauzate de privarea de libertate, conform §65 din Regulile Europene ale Penitenciarelor
- Asigurarea respectării drepturilor omului
- Capacități de planificare, organizare și implementare a măsurilor de reabilitare
- Posedarea abilităților administrative necesare
- Capacități de a recomanda deținuților soluții în probleme personale, atât de natură juridică, cât și de natură socială
- Posedarea cunoștințelor suficiente despre posibilitățile de cooperare cu alte instituții relevante spre binele deținutului
- Căpătarea unei atitudini constructive față de lucrul și organizarea sistemului penitenciar
- Dezvoltarea unei receptivități și flexibilități față de schimbările ce pot fi necesare de implementat în sistem.

Recomandări metodologice/pedagogice pentru instruirea de bază:

Instruirea se bazează pe metoda „învățării prin studii de caz”. Aceasta presupune că instruirea se desfășoară prin analiza problemelor concrete din practică, pe diferite domenii și subiecte. Fiecare subiect teoretic nu este văzut ca important în sine, ci mai degrabă ca instrument utilizat pentru a reflecta problema descrisă și pentru a găsi soluții la aceasta.

Această metodă mai poate fi considerată ca învățarea prin „principiul exemplului”, ceea ce presupune, că soluțiile trebuie aplicate și la alte situații sau probleme din activitate similare, datorită relevanței și calității soluțiilor date.

1. Instruirea în domeniul măsurilor de securitate.

Securitatea în contextul penitenciar este definită ca totalitatea măsurilor de prevenire și gestionare a situațiilor în care securitatea socială este amenințată, personalul penitenciarului sau deținuții se află în situații de risc.

Instruirea de bază include următoarele:

- Securitatea tehnică/rutinele de securitate: cunoștințe și capacități de folosire a echipamentului de securitate, și de respectare a rutinelor de percheziție, pază etc.
- Control și restricții: să știe metode de calmare a deținuților agresivi fizic. Este strict interzisă folosirea forței mai mult decât este necesar, conform § 3 din Regulile Europene ale Penitenciarelor.

- Măsuri coercitive: să fie familiarizat cu legile și regulamentele relevante, precum și să fie competent în folosirea măsurilor restrictive. Nu există nici un fel de arme în penitenciar.
- Conflicte: înțelegerea motivelor ce generează conflictele, cum pot acestea fi prevenite și cum pot fi soluționate.
- Crizele: înțelegerea experiențelor individuale în situații de criză, diferite crize ce pot apărea în penitenciar, sau între deținuți. De asemenea, cum pot fi gestionate aceste crize.
- Comportament agresiv/periculos: să știe cum pot fi evaluate riscurile, atât individuale, cât și cele de grup.
- Crime periculoase pentru societate. Crima organizată: evaluarea riscului

În ultimii ani, toate penitenciarele au introdus o metodă universală de abordare a conceptului de securitate, iar evaluarea riscului este utilizată în mai multe țări în organizații cu risc sporit.

Ipoteza de bază este că toate accidentele se datorează factorului uman.

Această metodă/program învață cum pot fi analizați și identificați factorii de risc, ce trebuie schimbat pentru a reduce riscurile la minimum.

2. Instruirea în domeniul măsurilor de reabilitare

După cum s-a menționat mai sus, aceiași ofițeri parcurg instruirea și în domeniul reabilitării și securității. Multe din aceste subiecte se predau integrat.

În Serviciul Corecțional al Norvegiei există convingerea fermă că interacțiunea socială este fundamentul dezvoltării personale și a schimbării, iată de ce ofițerii penitenciarelor trebuie instruiți în domeniul relațiilor interpersonale:

Fiecare deținut este în drept să aibă un “ofițer de penitenciar personal” dacă vor, desigur. Aceasta presupune, că ofițerul supraveghează condamnatul pe tot parcursul detenției, având menirea de a motiva deținutul, de a îl susține când este necesar, de a face timpul petrecut în penitenciar cât mai „util pentru reabilitare” posibil. Ofițerul personal are menirea de a fi un model și un bun povățuitor. Pentru a atinge acest scop, ofițerul de penitenciar trebuie să fie o persoană deschisă, tolerantă și cu abilități bune de comunicare, chiar dacă același ofițer are responsabilitatea de a sigura securitatea în secție.

Rolul profesionist al unui ofițer de penitenciar, cu toate normele și regulile de etică caracteristice acestei poziții, sunt subiecte ce se repetă la multe din lecțiile cursurilor de instruire, și desigur ore de psihologie și psihiatrie, pentru a înțelege diferența dintre o minte sănătoasă și modul anormal de gândire sau de comportament. Comunicarea, verbală și non-verbală (prin gesturi, mimică, tonul vocii) este foarte importantă în realizarea multor sarcini. Noi numim acesta, **securitate dinamică**, adică, securitatea prin crearea relațiilor și obținerea cunoștințelor prin participarea la viața zilnică a deținutului.

3. În afară de domeniile principale, menționate mai sus, există desigur, **ore de drept**, unde se învață legi relevante, convenții, recomandări, ore de sport (cultură fizică) și altele.

Dacă prezintă interes, putem desigur vorbi mai detaliat pe fiecare subiect în parte sau privind sistemul de instruire în general.

*Hilde Lundebj,
3 decembrie 2007*